

# Odločba Višjega sodišča RS: VDS Sodba Pdp 422/2009

## Zbirni podatki

**Evidenčna številka:** VDS0005061

**Sodišče:** Višje delovno in socialno sodišče Ljubljana

**Oddelek:** Oddelek za individualne in kolektivne spore

**Datum:** 3.12.2009

**Področje:** DELOVNO PRAVO

**Institut:** redna odpoved pogodbe o zaposlitvi - poslovni razlog - posebno varstvo pred odpovedjo - delavski predstavnik - predsednik sveta delavcev - soglasje sveta delavcev

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

## Povezave

**Zveza:** ZDR člen 88, 88/1, 88/1-1, 113. ZSDU člen 3.

## Besedilo

### Jedro:

Tožnik je bil izvoljen za namestnika predsednika sveta delavcev, tako da je užival posebno varstvo pred odpovedjo in mu tožena stranka brez soglasja sveta delavcev ne bi smela podati redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga.

### Izrek:

Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijana sodba sodišča prve stopnje.

Tožena stranka sama krije svoje stroške pritožbenega postopka.

### Obrazložitev:

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo ugotovilo, da je odpoved pogodbe o zaposlitvi z dne 7. 10. 2008 nezakonita in da tožniku z dnem 1. 4. 2009 delovno razmerje ni prenehalo. Toženi stranki je naložilo, da je dolžna tožnika pozvati nazaj na delo, mu izplačati vsa nadomestila plač po pogodbi o zaposlitvi z dne 7. 9. 2006 in ostale prejemke iz delovnega razmerja od dneva prenehanja delovnega razmerja pa do ponovne reintegracije skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, vse pa v roku 15-ih dni od pravnomočnosti sodbe in pod izvršbo. Odločilo je, da je tožena stranka dolžna tožniku povrniti stroške postopka v višini 917,17 EUR, v osmih dneh po prejemu pisnega odpravka sodbe, po iztegu tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Zoper navedeno sodbo se pravočasno pritožuje tožena stranka zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka, zmotne uporabe materialnega prava in nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja. Pritožbenemu sodišču predlaga, da razveljavi sodbo sodišča prve stopnje in vrne zadevo sodišču prve stopnje v novo odločanje. Navaja, da je sodišče prve stopnje svojo odločitev utemeljilo z ugotovitvijo, da je bil tožnik v času odpovedi pogodbe o zaposlitvi član sveta delavcev in se pri tem oprlo predvsem na pričanje predsednika sveta delavcev in na listine, ki jih ni predložil tožnik, temveč priča. V zvezi z verodostojnostjo priče predsednika sveta delavcev poudarja, da je v pričanju najprej zatrjeval, da je bilo delo sveta delavcev večkrat onemogočeno in

zelo oteženo, nato pa je izpovedal, da je bil redno vabljen na vsakotedenske sestanke in da je bil nanje vabljen v dveh funkcijah, in sicer kot predsednik sveta delavcev in kot zadolženi za določena dela. Glede na izpoved je verodostojnost pričanja močno omajana, zlasti pa je pomembno priznanje priče, da ne ve, ali je tožena stranka vedela kdo sta druga dva člana sveta delavcev. Tudi sodišče prve stopnje je imelo v zvezi s tem podobno stališče, saj je v obrazložitvi sodbe zapisalo, da tudi če volilna komisija ni ravnala po določbah 45. člena Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju in vodstvu tožene stranke v letu 2005 ni poslala izvoda zapisnika o delu volilne komisije, to ne pomeni, da svet delavcev ni bil oblikovan in člani neizvoljeni. Čeprav je sodišče prve stopnje smiselno ugotovilo, da je bil svet delavcev oblikovan in člani izvoljeni, meni, da tožnik ni razpolagal s pisnim dokazilom o tem, saj je dokaze predložila priča.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijano sodbo v mejah uveljavljenih pritožbenih razlogov, pri čemer je v skladu z določbo 2. odstavka 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99 in nadaljnji) po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb postopka in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri tem preizkusu je ugotovilo, da sodišče prve stopnje bistvenih kršitev določb postopka, na katere pazi pritožbeno sodišče po uradni dolžnosti, ni storilo, da je dejansko stanje popolno in pravilno ugotovilo in da je na tako ugotovljeno dejansko stanje sprejelo tudi materialnopravno pravilno odločitev.

Pritožbeno sodišče se v celoti strinja z dejanskimi in pravnimi zaključki sodišča prve stopnje in jih ne ponavlja, glede na pritožbena navajanja pa le še dodaja:

Neutemeljene so pritožbene navedbe, da je sodišče prve stopnje poklonilo vero izpovedi predsedniku sveta delavcev D.K. in upoštevalo listine, ki jih ni predložil tožnik, temveč navedena priča. Navedena priča je izpovedala, da je od 4. 8. 2005 predsednik sveta delavcev pri toženi stranki, člana sveta delavcev pa sta

tožnik in F.P. Pojasnil je, da je svet delavcev v letu 2006 sodeloval pri sprejemanju nove organiziranosti, nove sistemizacije in plačilnih razredov, predlagal pa je tudi novega člana nadzornega sveta tožene stranke. Dne 20. 12. 2007 je bil tudi edini sestanek sveta delavcev z delodajalcem, ki ga je že vodil sedanji direktor tožene stranke. Pojasnil je, da je vodstvo tožene stranke bilo seznanjeno z obstojem sveta delavcev, ker sicer ne bi bil vabljen na usklajevalni sestanek za kolektivno pogodbo in v začetku leta 2008 na tedenske sestanke, na katerih so se obravnavali poslovni rezultati. Zmotno je stališče tožene stranke, da dokazov, ki jih je priča predložila v svojstvu predsednika sveta delavcev, sodišče ne bi smelo upoštevati, ker jih ni predložil tožnik. Sodišče prve stopnje ni imelo razloga, da ne bi poklonilo vero izpovedi priče, ki je bila prepričljiva, prav tako pa je za svoje navedbe tudi predložila dokaze.

Po določbi 1. odstavka 113. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR - Ur. l. RS, št. 42/2002 in nadaljnji) delodajalec ne sme odpovedati pogodbe o zaposlitvi imenovanemu ali voljenemu sindikalnemu zaupniku, brez soglasja sindikata, če ravna v skladu z zakonom, kolektivno pogodbo in pogodbo o zaposlitvi, razen če v primeru poslovnega razloga odkloni ponujeno ustrezno zaposlitev, ali če gre za odpoved v postopku prenehanja delodajalca. Po določbi 1. odstavka 210. člena ZDR, se število sindikalnih zaupnikov, ki uživajo varstvo skladno s 113. členom lahko določi v skladu s kriteriji, dogovorjenimi v kolektivni pogodbi, oziroma dogovorjenimi med delodajalcem in sindikatom.

Dejanske okoliščine, ki so za odločitev v tej zadevi bistvene, so naslednje:

\* iz listin, ki jih je predložil predsednika sveta delavcev (zapisnik prve seje sveta delavcev z dne 4. 8. 2005, odgovor direktorja tožene stranke svetu delavcev z dne 9. 8. 2006, pripombe k predlogu pravilnika o sistemizaciji delovnih mest z dne 7. 8. 2006, sklep o imenovanju D.K. za člana nadzornega sveta tožene stranke z dne 18. 8. 2005, zapisnik o usklajevalnem sestanku z dne 21. 7. 2006, poslovnik za delo sveta delavcev in dogovor o sodelovanju delavcev pri upravljanju z dne 20. 12. 1999 in vprašanja sveta delavcev, C1 - C8) je razvidno, da je bil pri toženi stranki oblikovan svet delavcev in na seji sveta delavcev z dne 4. 8. 2005, je bil tožnik izvoljen za namestnika predsednika sveta delavcev (C2);

\* svet delavcev soglasja za odpoved pogodbe o zaposlitvi tožniku ni dal, sodišče pa ni ugotovilo, da bi obstajal kateri od primerov, ko se pogodba o zaposlitvi namestniku predsednika sveta delavcev lahko odpove tudi brez soglasja organa, katerega član je.

Glede na take dejanske ugotovitve, je bila odpoved pogodbe o zaposlitvi z dne 8. 10. 2008 (tudi če je sicer obstajal utemeljen poslovni razlog) nezakonita.

Tožena stranka je med postopkom poskušala le dokazati, da ni bila seznanjena z obstojem sveta delavcev in da tožnik ni bil član sveta delavcev, ki bi užival imuniteto po 113. členu ZDR, vendar po presoji pritožbenega sodišča neutemeljeno. Delodajalec ne more vplivati na to, kdo bo član sveta delavcev, oziroma ne more

izbirati, koga želi za sogovornika na strani sveta delavcev, oziroma kdo je predstavnik sveta delavcev. Izključna pravica delavcev je odločitev o tem, kdo bo zagotavljal in varoval njihove pravice in interese pri delodajalcu. Pravice v zvezi s sodelovanjem delavcev pri upravljanju uresničujejo delavci kot posamezniki ali kolektivno preko sveta delavcev ali delavskega zaupnika, zbora delavcev, predstavnikov delavcev v organih družbe (3. člen Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju - ZSDU, Ur. l. RS, št. 42/93 in nadaljnji). Gre za obliko kolektivnega uresničevanja pravic do sodelovanja pri upravljanju, za katere Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju v 1. odstavku 1. člena določa načine in pogoje za sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

Neutemeljene so pritožbene navedbe, da tožena stranka ni bila seznanjena z obstojem sveta delavcev. Sodišče prve stopnje je po izvedenem dokaznem postopku, z vpogledom v predložene dokazne listine in zaslišanju prič ugotovilo, da je bil pri toženi stranki oblikovan svet delavcev in da je bil tožnik dne 4. 8. 2005 izvoljen za namestnika predsednika sveta delavcev. Iz odgovora direktorja tožene stranke z dne 9. 8. 2006 (C3) je namreč razvidno, da je (takratni) direktor tožene stranke obravnaval pripombe sveta delavcev na predlog sistemizacije in da je svetu delavcev tudi odgovoril, kar pomeni, da je bila tožena stranka tudi po volitvah v letu 2005 seznanjena z obstojem in delovanjem sveta delavcev. Pravilen je tudi zaključek sodišča prve stopnje, da v kolikor novi direktor tožene stranke (od februarja 2007) ob prevzemu poslov, ni bil pozoren na obstoj in organiziranost predstavniških organov pri toženi stranki - sveta delavcev, navedeno nima vpliva na sam obstoj sveta delavcev in njenih predstavnikov. Tožnik je torej dokazal, da je bil izvoljen v namestnika sveta delavcev dne 4. 8. 2005 (C2), kar pomeni, da je v času, ko je prišlo do redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov imel status voljenega oziroma imenovanega delavskega predstavnika. Zato je tudi po mnenju pritožbenega sodišča imel status varovane osebe v skladu z določbo 113. člena ZDR. Smisel te določbe 113. člena ZDR je namreč predvsem v tem, da voljenim ali imenovanim delavskim predstavnikom, ne glede na to, ali so to sindikalni ali kakšni drugačni predstavniki, omogoči nemoteno opravljanje njihovih funkcij. Ker je bila odpoved pogodbe o zaposlitvi izvedena v nasprotju s predpisi in ker je tožnik dokazal, da je bil voljen predstavnik sveta delavcev v času odpovedi pogodbe o zaposlitvi, pritožbi ni mogoče ugoditi, saj je bila odločitev sodišča prve stopnje pravilna.

Ker ostale pritožbene navedbe za odločitev v obravnavani pravdni zadevi niso odločilnega pomena (1. odstavek 360. člena ZPP), prav tako tožena stranka ne navaja nobenih drugih pravno upoštevnihih dejstev, s katerimi bi lahko omajala izpodbijano sodbo in ker tudi niso podane kršitve, na katere mora sodišče paziti po uradni dolžnosti (2. odstavek 350. člena ZPP), je pritožbeno sodišče pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje (353. člen ZPP).

Pritožbeno sodišče je odločilo, da tožena stranka sama nosi svoje stroške pritožbe, ker s pritožbo ni uspela (1. odstavek 165. člena ZPP v zvezi s 154. členom ZPP).

**Zveza:**

ZDR člen 88, 88/1, 88/1-1, 113. ZSDU člen 3.